

”r-arna” och homosexualiteten

I sina memoarer, *Mot strömmen*, skriver Frank Baude att han i en politisk debatt med dåvarande vänsterpartisten Johan Lönnroth i Karlshamn 1996 bl a pressades på ”vår syn på homosex”. Baude skriver att detta, enligt hans sätt att se på saken, var ”fåniga frågor i en tid då fötterna slås undan på arbetarklassen”. Han svarade därför att ”sexualfrågan är en privatsak” och övergick sedan till att diskutera andra, enligt honom, väsentligare frågeställningar.

Med tanke på ”r-arnas” historia när det gäller synen på homosexuella så var Johan Lönnroths fråga berättigad och Baude gjorde det alltför lätt för sig när han viftade bort den. För att visa detta återger vi nedan en artikel ”om de homosexuella” som publicerades i r-arnas teoretiska tidskrift *Klasskampen* hösten 1973. Anledningen till att *Klasskampen* tog upp saken var att RSFL (Riksförbundet för sexuellt likaberättigande) skickat ett brev till dåvarande KFML(r) där man ville veta vilken inställning r-arna hade till homosexualitet och homosexuella. Detta berodde i sin tur på att r-are tidigare i olika sammanhang gjort klart att de betraktade homosexualitet som något ”sjukt”.

I *Mot strömmen* kommenterar Frank Baude detta på följande sätt:

1973 hade de homosexuella inte ”kommit ut” i samma utsträckning som i våra dagar, men deras organisationer var på gång och hade inför valet tillställt de partier som kandiderade ett brev med vissa frågor. Vi kunde ju ha avfärdat detta med att frågan är en privatsak i den mån man inte bryter mot lagen, men en av kamraterna i centralkommittén var angelägen att ge ett marxistiskt svar. För, som han uttryckte det, ”får sånt här hålla på slutar det med att de opportunistiska partierna för fram paroller som bärbara stegar åt fönstertittarna och lik åt nekrofilerna”. Att utarbeta svaret föll på hans lott. Det var en verklig skopa han hävde över brevskrivarna. Jag hängde väl själv med i övertonerna och även om frågan har modifierats med åren används detta än idag mot vår organisation, främst av vänsterpartiet, kanske i brist på bättre argument.

Det är således uppenbart att Frankie boy själv skäms något över hur frågan togs upp, men försöker samtidigt bagatellisera det hela och undvika saktidiskussion. Det bästa sättet att förpassa frågan till historien vore väl att i stället ordentligt göra upp med de ståndpunkter som förfäktades i artikeln och ge en alternativ analys av homosexualiteten. Till dess får faktiskt FB & Co räkna med att frågan gång på gång ploppar upp – precis som här!

Efter utdragen nedan kommentar jag kortfattat de ståndpunkter och påståenden som *Klasskampen* för till torgs – man kan ju alltid hoppas att det provocerar/inspirerar någon i Kommunistiska Partiet (KP), dagens r-rare, att ta itu med frågan på ett seriöst sätt.

Ur *Klasskampen* 5-73

KFML(r) har från Riksförbundet för sexuellt likaberättigande tillställts ett brev med en rad frågor rörande vår syn på homosexuella och andra sexuellt avvikande. I brevet betonar de att vårt svar på dessa frågor kan bli av stor betydelse eftersom de sexuellt avvikande, trots att de utgör en minoritet, säger sig representera 4 % av valmanskåren. Detta argument kan naturligtvis inte på något sätt påverka vår principiella inställning. Vad däremot Gnistänganget beträffar skulle det inte förvåna oss om dessa opportunister, vägleda av sådana argument, reste paroller som ”bärbara stegar åt fönstertittare” och ”djupfrysta lik åt nekrofiler” om de därmed trodde sig kunna uppnå det röstetal som bar dem in i det borgerliga parlamentet. KFML(r), som står på den vetenskapliga socialismens grundval, bedömer frågan om de sexuellt avvikande utifrån den historiska materialismens teori. Vi ber på förhand om ursäkt för vår öppenhet.

Till frågan om de homosexuella

Moderna borgerliga "vetenskapsmän" och "sexspecialister" har under de senaste årtiondena hävdad att homosexualitet är något fullt naturligt och helt likvärdigt heterosexualitet.

Kommunister har ingenting till övers för dessa nya "rön" och avfärdar dem som kvasivetenskapliga. Hur skulle en företeelse som homosexualitet kunna betraktas som *naturlig* då den saknar förmågan att reproducera människosläktet! Eftersom den saknar denna förmåga kan den inte heller betraktas som *likvärdig* heterosexualitet. Istället måste homosexualiteten betraktas som en *onaturlig* företeelse som framvuxit ur speciella samhällsliga förhållanden.

Homosexualiteten är historiskt helt förknippad med klassamhället. Innan människor levde uppdelade i klasser och medan ännu den ursprungliga gemensamma egendomen bestod kunde ingen homosexualitet existera. Människorna levde under ytterst knappa omständigheter och befolkningsökningen var mycket låg.

För att säkra människornas existensvillkor och släktets reproduktion utvecklades en fruktbarhetskult. Här fanns inte plats för någon sexualitet, som inte syftade till släktets reproduktion, tvärtom behärskades människornas föreställningsvärld av riter och handlingar vars avsikter var att öka människornas, djurens och växternas fruktbarhet och avkastning.

Homosexualiteten finner vi istället i samband med privategendomens uppkomst, i samband med samhällets splittring i klasser, i samband med männens härskarställning i familjen, d v s sedan klassamhället ersatt det på gemenskap grundade klasslösa ursamhället.

Betecknande är också att det i första hand är bland samhällets härskande klasser vi finner de homosexuella. Historien ger oss många belysande exempel. Låt oss ta ett från slavsamhällets Rom. Den berömda samtida författaren Suetonius skriver i sin kejsarbiografi Om Nero:

"... så småningom tilltog hans laster i styrka, och han brydde sig inte om att utföra sina lustigheter i hemlighet utan började öppet ägna sig åt de skamligaste saker utan att på minsta sätt försöka dölja dem ... Förutom att han hade lastbart umgänge med friborna pojkar och gifta kvinnor ... lät han kastrera pojken Sporus ... Han befälde att denne med brudgåva och slöja i ett festligt bröllopståg skulle föras till hans palats och han hade honom sedan som hustru. Om detta finns ett icke oävet skämt som någon hittat på: *"Vilken lycka för mänskligheten om hans fader Domitius hade haft en sådan hustru"* ... Slutligen uttänkte han en lek, som bestod i att han själv klädd i en djurhud släpptes ut ur en bur och gick till angrepp mot de hemliga organen på män och kvinnor som bundits fast vid en trädstam, och när han på detta sätt tillfredsställt sin lusta, lät han sig själv tagas av sin frigivne Doryphorus.

Han gjorde också denna till sin man, liksom han gjorde Sporus till sin hustru, och han försökte till och med härma våldtagna jungfrurs klagorop och skrik."

Om än inte lika öppet och vulgärt som denne dekadente representant för en härskande klass så kan även det svenska kungahuset uppvisa en rad sexuellt avvikande figurer. Låt oss bara erinra oss Gustav III och Gustav V, varvid den sistnämnde förutom vanlig homosexualitet även gjorde sig skyldig till gossekärlek.

Brottsstatistik från kapitalistiska länder vid sekelskiftet, anförda i Bebel's bok "Kvinnan och socialismen", visar en övervikt av sedlighetsbrott bland de högre klasserna.

I vilket samband står då homosexualiteten till klassamhället och varför har den alltid varit utbredd bland de härskande klasserna?

Kännetecknande för klassamhället är att mannen genom sin ekonomiskt dominerande ställning är den härskande i familjen medan kvinnan i stort sett är degraderad till en barnalstringsapparat för att föda mannen garanterat egen avkomma. Kvinnans mindre

betydande ekonomiska roll har återverkat på mannens synsätt och ett mer eller mindre utbrett kvinnoförakt har blivit fallet.

Kvinnans förnedring har i sin tur förnedrat männen och många fann det frånstötande att överhuvudtaget umgås med det motsatta könet. Istället för att idka sexuellt umgänge med en varelse vars enda uppgift var barnafödarskans började många män att tillfredsställa sina sexuella begär sinsemellan. Det är betecknande att det just var i det gamla grekiska slav-samhället där kvinnan varit som mest förtryckt under historiens lopp som homosexualiteten bredde ut sig alldeles särskilt.

Om kvinnoförtrycket gav upphov till homosexualitet bland männen så är steget inte långt därifrån till motsvarande företeelse bland kvinnorna. Motreaktionen blev att kvinnorna sökte sig till varandra och detta var särskilt fallet på den grekiska ön Lesbos där det fanns en skola för utbildning av förnäma damer, därav namnet lesbisk kärlek.

Det bör i detta sammanhang påpekas att även om kvinnoförtrycket återfinns bland samhällets alla klasser så är det mindre utpräglat bland de arbetande klasserna genom att kvinnorna här oftast deltar i produktionen och på så sätt innehar en mer aktad position. Det säger sig också självt att de arbetande inte kan hänge sig åt sådana utsvävningar som Kejsar Nero och Gustav V var framstående representanter för. Vällävnad och övermättnad är förutsättningen för ett sådant onaturligt sexualliv. Här ligger två av orsakerna till att det är främst bland de härskande klasserna vi finner de sexuella avvikarna.

Men för att homosexualitet skall kunna breda ut sig räcker det emellertid inte bara med att kvinnan är förtryckt. Det är i samhällen som är dömda till sin undergång som sådana onaturliga laster som homosexualitet kan bli en utbredd företeelse. Då samhället står inför en till synes olöslig motsättning, då samhället inte längre tycks kunna garantera människornas existensvillkor och framtid, det är då homosexualiteten upphöjs till något naturligt.

Under sådana skeden ses dess följd – nedgången i barnafödandet – som något positivt och en lycka för samhället. Så var fallet t ex i en del grekiska stadsstater där jordarealen var begränsad och inte ansågs kunna föda en ökande befolkning. Där blev barnbegränsningen ett ideal och det enda medlet mot detta man kände till var avhållsamhet, vilket i hög grad bidrog till homosexualitetens utbredning. Undergångsdömda klasser och samhällen har alltid haft pessimistiska ideal och satt likhetstecken mellan sin undergång och mänsklighetens undergång.

De klasser i historien som varit i framväxande har däremot alltid varit optimistiska och för dem har homosexualiteten framstått som något orimligt och som ett uttryck för förfallet i det gamla samhället. De har istället lovprisat det naturliga sexuella förhållandet. Detta gällde också en gång i tiden för den uppåtstigande bourgeoisin. Låt oss citera Martin Luther, en representant för denna klass medan den ännu var ung och gick en till synes lysande framtid till mötes:

”En kvinna kan, försåvitt hon icke äger en hög och sällsynt nådegåva, lika lite kan undvara en man, som att äta, som dricka och andra naturbehov. Å andra sidan kan ej heller en man undvara en kvinna. Orsaken är den: det är lika djupt inplanterat i människans natur att avla barn som att äta och dricka. Därför har Gud givit kroppen lemmar, ådror, vätskor och allt som är behövligt härför. Den som nu vill förneka detta och ej låter det gå, såsom naturen vill, vad gör han annat än förnekar, att naturen är natur, att elden bränner, att vattnet väter och människan äter, dricker och sover?”

Vår tids uppåtstigande klass, det moderna proletariatet, den klass som är bärare av framtiden, den klass som skall störta kapitalismen och på dess ruiner bygga socialismen, den klass som slutgiltigt skall befria mänskligheten från utsugning, krig och förtryck och garantera människorna ett rikt materiellt och kulturellt liv, avvisar med förakt de borgerliga kvasi-

vetenskapare, som upphöjer det som är naturligt för deras egen degenererade klass och deras eget undergångsdömda samhälle till något allmängiltigt och naturligt.

Vetenskapen har aldrig kunnat framföra några bevis för att homosexualiteten skulle bero på medfödda egenskaper. Vi kommunister påvisar istället att homosexualiteten är en egenskap som förvärfvas till följd av speciella klass- och samhällsförhållanden. Givetvis kan homosexualitet förvärfvas på många olika sätt. Upplevelser i barn- och ungdomsåren är av avgörande betydelse härför.

Förvisso finns det andra typer av homosexuella än sådana dekadenta parasiter som kejsar Nero och Gustav V. Homosexualitet finns inom alla klasser, men för den skull får vi inte glömma att homosexualiteten är en produkt av klassamhället – ett av dess sjukdomssymptom – och att den i första hand utövas av de härskande utsugarklasserna, vilka i allmänhet utsett sina sexualobjekt bland de behärskade, främst samhällets utslagna skikt.

Det är som en historisk komedi att man just nu i kapitalismens mest utvecklade länder basunerar ut att homosexualiteten är något sunt och naturligt. Påminner inte detta i högsta grad om bibelns Sodom och Gomorra, om det gamla Grekland, om kejsar Neros Romarrike och om alla andra ruttna samhällen som stått inför sin omedelbara undergång.

Liksom homosexualiteten uppstod med klassamhället kommer den också att försvinna med detta. Socialismen undanröjer dess främsta grundval – kvinnoförtrycket och förverkligar mannens och kvinnans jämställdhet. Skolorna kommer att fostra ungdomen i en sund anda med naturliga relationer mellan könen, och ge dem höga ideal, och samhället kommer att fylla deras tillvaro med skapande verksamhet.

Klassamhällets undre skikt, trasproletariatet, kommer så småningom att försvinna genom indragandet i samhällsnyttigt arbete och därigenom försvinner den krets varifrån stjärtgossarna rekryteras. Prostitution, såväl manlig som kvinnlig, är otänkbar under socialismen. Socialismen får ärva de homosexuella liksom en hel mängd andra sjuka beståndsdelar från det gamla samhället och det tar givetvis tid att övervinna dessa.

Det kan emellertid inte vara den socialistiska statens uppgift att bestraffa någon för att han är homosexuell, för att han är bärare av en av det gamla samhällets sjukdomar.

Det blir en personlig angelägenhet mellan homosexuella och i enlighet med den socialistiska författningen om personlig oantastlighet och okränkbarhet av medborgarnas bostad kommer inga åtgärder att vidtas. Men å andra sidan får inte heller de homosexuella kränka andra medborgares oantastlighet.

Personer, som utnyttjar tjänsteställning eller befattning för att anskaffa sexualobjekt, kommer att bestraffas i enlighet med den socialistiska statens lagar.

Låt oss nu övergå till att besvara de ställda frågorna.

Frågor och svar:

Fråga 1. Kommer KFML(r) att biträda ett förslag om sänkt åldersgräns för homosexuella förbindelser från 18 år till 15 år?

Svar. Nej. Med hänsyn till att homosexualiteten är en egenskap, som oftast förvärfvas redan i barna- eller ungdomsåren, så kan vi med vår ovan relaterade syn på homosexualitetens ursprung och väsen givetvis inte biträda ett sådant förslag. Barn och ungdom måste skyddas mot sexuella övergrepp av alla slag.

Fråga 2. Hur ställer sig KFML(r) till RFSL:s krav på familjerättens område?

Svar. KFML(r) erkänner inte homosexualiteten som en naturlig samlevnadsform och understöder därför inga krav som upphöjer homosexuella förbindelser till likvärdighet med de heterosexuella.

Fråga 3. Anser KFML(r) att homosexuella i allmänhet är säkerhetsrisker och därför bör övervakas av säkerhetspolisen?

Svar. Det är ett bekant faktum att speciellt medan homosexualiteten betraktades som kriminell, homosexuella utnyttjades i utpressningssyfte, och detta kan naturligtvis i viss utsträckning vara fallet även idag. Detta förhållande kan givetvis i vissa fall äventyra den borgerliga statens intressen. Men att av denna anledning betrakta homosexuella i allmänhet som säkerhetsrisker för den borgerliga staten är naturligtvis lika orimligt som att betrakta de två i sammanhanget nämnda grupperna alkoholister och narkomaner som säkerhetsrisker i allmänhet.

Fråga 4. Hur ställer sig KFML(r) till en utökad skolundervisning om homosexualitet utan fördömanden?

Svar. Som framgår av ovanstående förfäktar KFML(r) en historiskt materialistisk åsikt beträffande homosexualitet och går emot alla ovetenskapliga uppfattningar. Först under socialismen kommer dock undervisningen i denna fråga att ske på korrekt vetenskaplig grundval.

Fråga 5. Anser KFML(r) att ett statsbidrag till RFSL:s informationsverksamhet är försvarbart?

Svar. Som torde framgå av ovan sagda är svaret: nej.

Fråga 6. Erkänner KFML(r) den homosexuella kärleken som ett likvärdigt alternativ till den heterosexuella?

Svar. Nej. Motiveringen framgår av det ovan sagda.

*

Slutligen vill vi själva formulera och besvara en avslutande fråga. Kan homosexuella erhålla medlemskap i KFML(r)?

KFML(r) är de politiskt avancerade arbetarnas organisation, som står i spetsen för arbetarklassen i Sverige. Med tanke på att homosexualiteten är ett uttryck för det undergångsdomda klassamhällets dekadens är det självklart att de homosexuella inte har någon plats inom vår organisation. För det andra skulle homosexuella inom förbundet kunna utsättas för utpressning och en sådan faktor skulle kunna få betydligt allvarigare konsekvenser för förbundet än t o m för den borgerliga staten.

Kommentarer

Artikeln och frågor/svaren talar egentligen bra för sig själva, men ett par saker förtjänar att påpekas.

I artikeln hävdas att homosexualiteten är "onaturlig" därför att den "saknar förmågan att reproducera människosläktet", "är en egenskap som förvärfvas till följd av speciella klass- och samhällsförhållanden" och att den i själva verket främst förknippad med de härskande klasserna i ett samhälle som är på nedgång. Denna ståndpunkt menar man har stöd i vetenskapen och i synnerhet "den vetenskapliga socialismen". Som argument använder man sig bl a av citat från Martin Luther.

Talet om vetenskaplighet är givetvis bara struntprat: Det finns inget vetenskapligt stöd för något sådant – tvärtom finns det numera mycket forskning som visar att såväl arv som miljö spelar roll i sammanhanget, vilket ju knappast är så förvånande. Dessutom förekommer sexualitet mellan individer av samma kön även bland djuren (vilket gör resonemanget om att det bara förekommer i klassamhällen ännu svagare).

Talet om ”vetenskaplighet” är i själva verket inget annat än ett försök att dölja *fördomar* bakom en vackrare fasad!

Allra sist, efter svaren på frågorna, klargör de att homosexuella inte får bli medlemmar i KFML(r) därför att 1) homosexualitet är ”dekadent” och 2) därför att ”homosexuella inom förbundet skulle ”kunna utsättas för utpressning”.

Det första argumentet är ett moraliskt värdeomdöme som får stå för *Klasskampen*, medan det andra är helt uppåt väggarna: Det är ju enbart om homosexuella *inte* är välkomna i organisationen som utpressning mot dem kan bli en ”fara”. Vilken slags utpressning skulle fungera mot en homosexuell som inte är rädd för att hans/hennes homosexualitet skulle kunna avslöjas? En utpressning kan enbart bli effektiv om den homosexuelle behöver hålla sin sexuella läggning hemlig. Ett förbud mot homosexuella *ökar* faran för att homosexuella som trots allt finns inom organisationen skall utsättas för utpressning (”om du inte gör som vi säger så kommer vi att se till att din homosexualitet avslöjas i partiet”).

Göteborg 15 februari 2008

Martin F